

VÍZKERESZT
URUNK MEGJELENÉSE

A év

1 - 4 oldal

Olv.: Iz 60,1-6 – Ef 3,2-3a – Mt 2,1-12

A napkeleti bölcsek

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE

KEDVES TESTVÉREK!

Ez a mai szentmise a következő mondattal kezdődik: Megjelent a mi Urunk Istenünk. Ő a Királyunk, övé az erő és a hatalom! Az év első napját is ez a gondolat határozta meg. Január elsején, az Istenanya ünnepén az Édesanyával együtt ünnepeltük a Fiút, aki a Messiás, aki eljön Isten követeként, hogy *megmentse a világot*. Ezt szeretném hangsúlyozni most 2008-ban, hogy

a világ ma is rászorul a megmentésre.

Emberi hatalmak uralkodnak a világban és ezek nem akarnak tudomást venni erről a Királyról és az ő hatalmáról. Az Isten nélküli emberi hatalmak heródesi hatalmak. Rettegnek a megszerzett javaik fölött és mindent megtesznek azért, hogy zsarnoki uralmukat fönntartsák. Isten megjelenik egy másfajta hatalommal és erre ők késébe esnek. Eddig is mindenkit kiiktattak, aki megkérdőjelezte a zsarnoki, diktatórikus hatalmukat. Most jön Valaki, egy egészen más hatalommal és ígérettel, - ahogy hallottuk az evangéliumban,

- ez a Király Pásztorkirály!

Az évek során többször elméltünk itt, ebben a közösségben erről a misztériumról, hogy mit jelent a Pásztorkirály. Mindegyikünk számára világos és egyértelmű a Pásztor szerepe. A juhok Pásztoráról van szó, aki nem terelgeti, hanem vezeti a nyáját! *Ő megy elöl!*

Ez a csodálatos magatartás határozza meg a nyáj gondolkodását, egységét. *Valaki után mehet*. Mi emberek erre vágyunk, - mint ahogy a birkák mennek a pásztor után. Az ember is a pásztor után akar menni. Csak nem mindegy, hogy ki ez a pásztor. A béres nem pásztor. Ezért mondtam január 1-én, hogy Királypárti vagyok, Krisztus Király - párti, aki Pásztorkirály, aki a nyájért él.

A világ, amilyen mértékben eltávolodott Istentől, amilyen mértékben istentelenné, Krisztustalanná vált, olyan mértékben hirdeti a “demokráciát”, ami az én felfogásom szerint “parlamenti diktatúra.” Mindenki ismeri és érti, hogy mit jelent a demokrácia, népuralom. A nép akiket választ, azért választja, hogy a népet képviseljék, a nép érdekeit, javát tartsák szem előtt. Ezért mondtam azt, - és ma is megerősítem - hogy vagy ilyen Pásztorkirály az emberiség vezetője, vagy a Heródesek hatalmaskodnak fölöttünk.

Ez a mai ünnep nagyon, de nagyon fontos üzenetet hordoz. Megjelenik az Isten hatalommal és erővel, - ahogy a jóvendőmondók mondták, ahogy a próféták hirdették, - akkor örömnünnepet ül Jeruzsálem. Az egyik próféta egész küldetése erről szólt: készülj föl

Jeruzsálem, készülj erre az eseményre, amikor eljön a te Királyod. Jeruzsálem, a béke városa, ezt jelenti maga a szó. A zsidók ezért köszöntik így egymást: “Salom ...”, béke veled, mert maga a város ezt az üzenetet hordozza. De amikor eljön Az, akit évezredek óta vártak, a Messiás, akkor zavar támad Jeruzsálemben. A tragédia az, hogy nemcsak a zsarnok környezetében támad zavar. Heródesnek nem született fia. Ki lehet az, Aki eljött, aki az ő utóda lehet? Zavar támad. Megkérdezi, hogyan lehetséges ez a hír, ennek a hírnek a megjelenése. Az írástudók elmondják a választ. Ebben a pillanatban az uralkodó tudja, hogy mit kell tennie. Tudja, miképpen kell bizonyítania a nép előtt, hogy a hatalom nála van és ezt érvényre fogja juttatni. *A jövődőlésekből nemcsak azt tudták, hogy megszületik, hogy ő a Messiás, hanem azt is tudták, hogy*

Ő békességet hoz és erőszakmentességet!

Ez az, ami kétségbe ejtette a diktátort. Mit lehet kezdeni Azzal, aki egészen más elvek szerint jelenik meg az emberek világában?

Amikor a bölcsek, ezek a kiváló emberek megtalálják a Gyermekeket, akkor – azt olvastuk – üzenetet kaptak álmukban. Amikor találkoztak ezzel a Kisfiúval, akkor rádöbbennek arra, hogy igen, ez az a szellemiség, ez az az értékrend, amit ők igazából kerestek. Benne fölismerték azt a másfajta Hatalmat, azt a másfajta értékrendet, amit békességnek és erőszakmentességnek mondtunk. Ezért volt bennük annyi bátorság - és ez a nagyszerű - hogy

*nem engedelmeskedtek ennek a hatalomnak,
hanem ahhoz az értékhez ragaszkodtak, amit az Isten Fia kinyilatkoztat.
Ebben van az ő nagyságuk.*

Testvérek!

Ezen a mai ünnepen különösképpen erre kell gondolni. Hiszen ebben a világban általában a sötétség vesz bennünket körül, ha tetszik, ha nem. A békétlenség, az erőszak bent van mindegyikünk szívében. Amíg mi ezt le nem győzzük belül, addig a zsarnoknak lehetőséget adunk. Addig valamiképpen a kritizált, az általunk megvetett zsarnok világához tartozunk. Elítéljük, kritizáljuk de mégis hozzátartozunk az ő világához mindaddig, amíg az ő zsarnoki elvei uralkodnak bennünk. Ezek a bölcsek pontosan ebben mutatnak nekünk példát. Ők megszabadultak az e világi hatalomtól. Bennük volt annyi bátorság, hogy ehhez igazodjanak, ehhez az értékhez, mert bennük már béke volt. Ők megszabadultak minden erőszaktól. Velük nem tud mit kezdeni a zsarnok, legfeljebb meg tudja ölni őket, de nem tudja őket megtörni. Ezért figyelmeztet bennünket a Szentírás, hogy

“ ne féljete azoktól, akik megölik a testet, a lelket nem tudják megölni! “

Testvérek!

Ebben a világban csak azok tudnak fölemelkedni, akik eljutnak odáig, hogy akár belemennek abba is, hogy őket meg lehet ölni, de a lelküket akkor se adják. Igazából ez az üzenet ezen a mai napon nekünk: ennek a Pásztorkirálynak a példája, Krisztus üzenete. Tudomásul kell vennünk, hogy egy olyan világban élünk, ahol nagyobb hatalma van a sötétségnek, mint a világosságnak. A sötétség irtózik a fénytől. A sötétség retteg a világosságtól. Ezért hallottuk, hogy

“gyűjts örömfényeket”, mert ezek eloszlatják a sötétséget!

De nem engedi a zsarnok, hogy a fények fölgyulladjanak, mert irtózik a világosságtól. Mindaddig, amíg ehhez a Krisztushoz való igazodásunk nem jut érvényre, addig mi is ennek a sötétségnek vagyunk az áldozatai.

Testvérek!

Ezek a bölcsék megmutatták nekünk az alapvető emberi magatartást. Egyetlen módon tudunk kiszabadulni az e világi hatalmak béklyóiból, ha az Isten előtt meghódolunk. Ne felejtsek el a Testvérek: az embernek hódolni kell. Minden embernek el kell ismerni valakit maga fölött. E nélkül nem lehet élni. Nem lehet úgy élni, hogy én, én vagyok az első és mindenek fölött. Erre született az ember, ez által tartozunk egymáshoz. Régen rossz nekünk, ha rossz lóra teszünk. Régen rossz nekünk, ha a zsarnoki hatalmak előtt hajlongunk csak azért, mert valamicske jut nekünk. Valami morzsányi lehull az asztalról és közben meghal a lelkünk. Közben elfogy a forrás, ahonnan táplálkozik az életünk.

Ezek a bölcsék, amikor fölismerik az Istent, akkor – azt hallottuk – hódoltak előtte. A keresztény irodalom ezt a szót használja, amikor azt mondja: imádjuk az Istent. Csak az Istent lehet imádni, senki mást!

“ Uradat, Istenedet imádd és csak neki szolgálj!”

Ezzel a kijelentéssel üzi el Jézus a sátánt a közeléből. Amíg az ember lelkileg nem jut el idáig, addig a sátán környékezi. A sátán a sötétség fejedelme. Amikor sötétség vesz bennünket körül, akkor el kell jutnunk odáig, hogy ebben a helyzetben is helyt kell állni az embernek. A helytállás azt jelenti, hogy ebben a helyzetben is tudja az ember, hogy mi a dolga. Erre az ember csak akkor képes,

ha békés szellemű ember és nincs erőszak benne!

Különben elvéti mindegyikünk a tennivalóját.

Meghódolunk az Isten előtt, imádjuk az Istent egy értékeit vesztett világban,
 amikor megszüljük gyerekeinket,
 amikor gondoskodunk megroppant erejű apánkról, anyánkról,
 amikor a megbetegedett házastársat sem váltjuk fel, hanem kitartunk mellette és gondoskodunk róla,
 amikor a bajban lévők felé elindulunk és támogatjuk őket.

Ez a hódolat. Nem leborulás a templomban. A templomban a leborulás magától értetődő. A mindennapokban ezek által érvényesül az Isten előtti hódolatunk.

Testvérek!

Azt gondolom, hogy ma is igen-igen *nagy szükség van ilyen csillagemberekre, mint amilyenek ezek a bölcsék voltak.*

Ha egészen friss példákat akarunk magunk előtt látni, gondoljunk *Benazir Bhuttora*. Csillagember, aki nem tudta elfogadni azt a zsarnoki erőszakot és hatalmat, ami tönkreteszi a népét.

Vagy gondoljunk *Anna(?) orosz írónőre*, aki föllázadt a zsarnoki hatalom ellen és

megölték.

De ha visszafelé megyünk a példákban, gondolhatunk *Maximilián Kolbe atyára*, a nácik koncentrációs táborában,

vagy *Ditrich Bonhoeffer (?) lelkészre*, a náci koncentrációs táborban.

Ha még visszafelé megyünk, *Martin Luther King*, aki ezzel lázadozott a hatalom ellen, hogy “ van egy álmom “.

Vagy még tovább visszamenve, *Mahatma Gandhi (?)*.

De *számtalan csillagemberre* gondolhatunk, akik példaképek lehetnek számunkra.

Akik megszabadultak a sötétségtől. Megszabadultak a gonosz uralmától, mert a gonosz kívülálló volt az ő életükben.

Csak az győzi le a gonoszt, aki a saját életéből kiűzi, távol tartja magától ezáltal

Ebben a sötét világban vannak olyan jelek is, aminek örülhetünk. Hiszen lépten-nyomon én magam is találkozom fiatalokkal, akik egészen idegen környezetből jönnek és kérik, hogy megkeresztelkedhessenek és Isten népéhez tartozhassanak. Igen, lépten-nyomon találkozunk fiatalokkal, akár mondhatom ezeket a fiú gyerekeket, akik itt vannak az oltár szolgálatánál. Miért jönnek? Vagy ezeket a lányokat, akik az ének szolgálatára jönnek. Miért? Ezek mind-mind valamiről szólnak. Vagy egyáltalán fiatalok, akik nem csupán összebútorozzák magukat, hanem az Isten áldását is akarják az életükre. Vannak ilyenek.

Testvérek!

A világ olyan amilyen, inkább sötét mint fényes és éppen ezért igen nagy jelentőségű a csillagemberek jelenléte.

Legyünk Krisztus Király alattvalói, akik szeretnék, hogy Pásztorként vezessen bennünket, akkor minden zsarnoki hatalom fölé kerülünk. De ebben bent van az a kockázat, hogy akár az életünkkel is fizetünk. De nem érdemes olcsón adni az életünket, mert az életünk arra való, hogy az Életet szolgáljuk. Ez a születésünknek és mindennapjainknak értelme.

+ A M E N +